

LGBT+ INKLUSION I PRAKSIS

VEJLEDNING TIL DIALOGKORT FOR
FAGPERSONER PÅ KRISECENTRE

LGBT+
DANMARK

VEJLEDNING TIL DIALOG- KORT OM LGBT+ INKLUSION PÅ KRISECENTRE

FORMÅL

Disse dialogkort er udviklet til at støtte fagpersoner i at reflektere over, hvordan krisecentret kan være et trygt og inkluderende sted for LGBT+ personer. Kortene hjælper med at identificere og udfordre bias, normer og praksisser, der kan påvirke trivsel og adgang til hjælp for LGBT+ personer.

Målet er ikke at finde ”rigtige” eller ”forkerte” svar, men at skabe en åben og nysgerrig dialog om, hvordan vi som fagpersoner bedst møder og støtter alle beboere.

Sådan bruger I kortene

1. VÆLG ET KORT

Træk et dialogkort og læs situationen højt for gruppen.

2. BRUG REFLEKSIONSSPØRGSMÅLENE

Diskuter spørgsmålene på kortet for at dykke dybere ned i emnet.

3. LÆS BAGGRUNDSVIDEN

Efter drøftelsen læses baggrundsviden højt. Overvej herefter, om denne viden giver anledning til nye refleksioner og andre drøftelser.

Baggrundsviden kan hjælpe med at forstå de mekanismer, der er på spil, og hvordan de kan påvirke både beboere og fagpersoner.

4 VIGTIGE UDGANGSPUNKTER FOR SAMTALERNE

1. FÆLLESSKABETS ANSVAR

Husk, at det er personalegruppens fælles ansvar at sikre, at alle føler sig inkluderet. Ved at være bevidst inkluderende undgår vi at være ubevidst ekskluderende.

2. ADSKIL PERSONLIG HOLDNING FRA PROFESSIONEL TILGANG

Refleksion handler ikke om at ændre dine personlige værdier, men om at være bevidst om, hvordan din faglige praksis påvirker LGBT+ beboeres trivsel og tryghed.

3. VÆR ÅBEN OVER FOR NYE PERSPEKTIVER

Manglende viden på LGBT+ området er naturligt. Vær bevidst om at du måske mangler viden og kan være påvirket af stereotype forestillinger om køn og seksualitet. Vær nysgerrig og åben over for nye perspektiver og erfaringer, som kan styrke jeres arbejde med LGBT+ inklusion.

4. VÆR VILLIG TIL AT ERKENDE FEJL

Vi kommer alle til (bevidst eller ubevidst) at sige og gøre ting, som ikke er inkluderende. Det vigtige er, at vi er åbne overfor nye perspektiver og kan anerkende når vi laver fejl.

Disse dialogkort er et første skridt i en løbende refleksionsproces. Ved at fortsætte dialogen, kan vi sammen skabe en mere inkluderende praksis for alle, der søger støtte. Hvis I vil vide mere om de særlige aspekter for vold i LGBT+ forhold, kan du læse mere i "Den lille guide om vold i LGBT+ forhold".

BAGGRUNDSVIDEN TIL DIALOGKORT

1 EN BEBOER FØLER SIG UTRYG VED AT DELE FACILITETER PÅ KRISECENTER

Baggrundsviden

Transpersoner kan ofte opleve diskrimination, fordi andre beboere kan have fordomme om, hvem der ”hører til” i et givet rum. Når en transkvinde nægtes adgang til kvinders rum, bygger det ofte på antagelsen om, at hendes køn ikke er legitimt. Forskning viser, at transpersoner ofte ekskluderes fra voldsforebyggende og støttende tilbud, hvilket kan forværre deres udsathed og følelse af ikke at høre til.

For fagpersoner er det vigtigt at sikre, at alle beboere føler sig trygge og respekterede. Det kræver en bevidsthed om, at frygt eller uvidenhed hos nogle beboere ikke bør resultere i eksklusion af andre. I stedet kan personalet arbejde med tryghedsskabende tiltag og oplysning for at nedbryde fordomme.

2 EN KOLLEGA FEJLKØNNER EN BEBOER GENTAGNE GANGE

Baggrundsviden

Hvis man bruger andre pronominer om folk end dem, de bruger om sig selv – det man ofte refererer til som at “fejlkønne” – kan det opfattes respektløst og som en afvisning af denne persons identitet.

At fejlkønne kan være ubevidst eller bevidst, men konsekvensen er ofte den samme: Den, det går ud over, kan føle sig usynliggjort eller uvelkommen. Når trans- og nonbinære personer får deres pronominer respekteret, har det en positiv effekt på deres mentale trivsel.

For at skabe et inkluderende miljø kan det være en god idé, at fagpersoner øver sig i at bruge korrekte pronomener og støtter hinanden i dette – især hvis nogen har svært ved at vænne sig til nye pronomener.

3 EN BEBOER UNDGÅR FÆLLESOMRÅDER AF FRYGT FOR DISKRIMINATION

Baggrundsviden

Mange LGBT+ personer har erfaringer med diskrimination, chikane eller afvisning, hvilket kan føre til, at de bliver mere tilbageholdende i sociale sammenhænge. Dette kaldes minoritetsstress og refererer til den ekstra belastning, som minoritetspersoner oplever i dagligdagen, fx ved konstant at skulle vurdere, om de er velkomne eller sikre i et givet miljø.

Når en beboer isolerer sig, er det vigtigt at forstå, at dette kan være en overlevelsesstrategi snarere end et udtryk for, at de ikke ønsker fællesskab. For at skabe trygge fællesrum kan fagpersoner aktivt arbejde for at adressere diskriminerende adfærd mellem beboere og sikre, at alle føler sig inkluderet – uden at det bliver personens eget ansvar at bede om plads.

4 EN KOLLEGA MENER, AT LGBT+ SPØRGSMÅL IKKE ER RELEVANTE FOR ARBEJDET

Baggrundsviden

Mange tænker, at det at "behandle alle ens" er det mest retfærdige, men i praksis kan det betyde, at vi overser specifikke behov hos minoritetsgrupper. LGBT+ personer kan have særlige erfaringer med diskrimination og barrierer i mødet med hjælpesystemer, som ikke alle er bevidste om.

For eksempel har undersøgelser vist, at LGBT+ personer ofte undgår at søge hjælp i sociale tilbud, fordi de frygter fordomme eller mangel på forståelse. Derfor handler det ikke om at give særbehandling, men om at skabe lige muligheder for alle. At tage LGBT+ spørgsmål alvorligt er en del af at sikre en tryk og inkluderende praksis for alle beboere.

5 EN BEBOER ER BANGE FOR AT BLIVE AFVIST, HVIS DE FORTÆLLER OM DERES SEKSUALITET

Baggrundsviden

Der findes en udbredt myte om, at vold kun foregår i heteroseksuelle forhold, og at kvinder ikke kan være voldelige over for andre kvinder. Dette kan gøre det sværere for personer i LGBT+ relationer at søge hjælp og blive taget alvorligt.

Forskning viser, at vold i LGBT+ relationer ofte har samme dynamikker som vold i heteroseksuelle relationer, men at den kan tage nogle særlige former, f.eks. trusler om at "oute" partneren. Når en beboer er bange for at dele sin historie, kan det skyldes tidligere erfaringer med at blive afvist eller misforstået.

Det er vigtigt, at fagpersoner aktivt viser, at de anerkender vold i alle typer relationer, og at de skaber et miljø, hvor beboere trygt kan dele deres oplevelser uden frygt for at blive mødt med tvivl eller fordomme.

6 EN BEBOER OPLEVER OVEROPMÆRKSOMHED

Baggrundsviden

Når en person er åben om at være transkønnet, kan det vække nysgerrighed hos andre, som måske ikke har kendskab til transpersoners oplevelser. Selvom spørgsmål ofte er velmente, kan de føles grænseoverskridende og reducere personen til deres kønsidentitet frem for at se dem som et helt menneske.

Mange transpersoner oplever, at deres identitet bliver et gennemgående samtaleemne, selv i situationer, hvor det ikke er relevant. De kan blive mødt med personlige eller intime spørgsmål om deres krop, medicinske valg eller tidligere liv, som man ikke ville stille en ciskønnet person.

Som fagpersoner er det vigtigt at skabe en kultur, hvor LGBT+ personer ikke føler sig presset til at forklare eller forsvare deres identitet. Vi skal være bevidste om vores egen nysgerrighed og sikre, at vores spørgsmål og samtaler er relevante for den støtte, vi tilbyder, og ikke baseret på en personlig interesse.

Et godt princip er at overveje: Ville jeg stille det samme spørgsmål til en ciskønnet eller heteroseksuel person? Hvis svaret er nej, er det værd at genoverveje, om spørgsmålet er passende.

LGBT+
DANMARK